

har været rettet mod de ofte helt urimeligt høje salærtakster, der beregnes af advokater som kuratorer, ligesom man undgår den diskussion, der har været fremme om, hvorvidt en advokat har særlig interesse i at slutte et bo som insolvent af hensyn til beregning af et større honorar end det, der kunne opnås, hvis boet var solvent.

En lang række kritikpunkter har i dagspressen været fremme i forbindelse med advokatens behandling af konkursboer. Selv om advokatstanden har gjort gældende, at den rejste kritik er helt uberegtiget, har denne kritik dog medført, at der er en udbredt mistillid til advokatens behandling af konkursboer. Medvirkende hertil er naturligvis også de meget betydelige salærsager, der har været fremdraget i dagspressen.

Det må være således, at efter en konkursbehandlings afslutning kan såvel kreditorerne som fallenten føle sig sikre på, at der er gjort, hvad der

kunne gøres for at søge at undgå en konkurs, at disse bestræbelser er søgt gennemført af sagkyndige (forretningskyndige) og regnskabsmæssigt kvalificerede personer, og at boet, når en konkurs ikke kunne undgås, da er blevet afviklet på en rimelig måde, således at f.eks. aktiver er afhændet til den værdi, de faktisk har, og at fallenten er blevet bistået rimeligt under boets behandling.

Mange fallenter vil med den gældende lovgivning ikke genkende til følgende:

Skifteretten udtaler: »Det er under kurators ansvar.«

Kurator udtaler: »Det er godkendt af skifteretten.«

Det skal bemærkes, at der i forbindelse med fremsættelse af nærværende lovforslag til ændring af konkursloven ikke er sket gennemgang af anden lovgivning som retsafgiftsloven, aktieselskabsloven, anpartsselskabsloven m.fl. med henblik på konsekvensændringer i denne lovgivning.